

JEF MYS

JOMMEKE

POTVIS VALENTIJN

EEN ZONNIGE ZOMERDAG
AAN DE BELGISCHE KUST

Haaa! Zon, zee, strand... Wat
wil een mens nog meer?

We zijn hier niet om te zonne-
baden, Flipke. Kapitein Jan
Haring heeft ons uitgenodigd.

Hij vertelde me aan de telefoon
dat we vandaag de abdijhoeve
Ten Bogaerde in Koksijde
moesten bezoeken.

Wat heeft de
kapitein in een abdij
te zoeken?

Misschien is hij pater
geworden?

Ach nee, hij zou de zee
toch niet kunnen missen.

Zou dat daar
die abdijhoeve zijn?

Inderdaad! Ik zet
de vliegende ton neer
op de parking.

Wel, kapitein? Krijgen
jouw beste vrienden geen
vriendelijke goeiedag meer?

Ik zie trouwens dat je je
kapiteinspet hebt ingeruild
voor een nieuw exemplaar.

Wil dat zeggen dat je het
schippersleven vaarwel
zegt? Je wordt natuurlijk
al een dagje ouder...

Stop met tateren en
laat me met rust, spotvogel!

Zo heb ik de
kapitein nog
nooit gezien.

Wat zou er
aan de hand
zijn?

Ik snap er niks van.
Aan de telefoon
klonk hij erg
enthousiast.

Volgens mij kwam hij uit dat gebouw.
Misschien vinden we daar een verklaring?

Een kunstencentrum? Wat heeft de
kapitein te zoeken in een kunstencentrum?

Er is maar één manier
om daarachter te komen...

Een tentoonstelling met
allemaal schilderijen...

Ha ja, slimmeke. Wat
had je anders verwacht
in een kunstencentrum?
Waspoederdozen?

Het lijkt wel alsof alle doeken iets
met de zee te maken hebben.

Zou de kunstenaar
een vriend van Jan
Haring zijn?

Ahaaa! Welkom,
zoetwatermatrozen!

Welkom in Ten Bogaerde!
Blij om jullie hier te zien!

Amai, die is plots een stuk
beter gezind. En hij heeft zijn
oude kapiteinspet terug op.

Wat vreemd...

Kapitein, wie heeft dit
allemaal geschilderd? Kent
u de kunstenaar?

Hahaha! Ja, dat
kan je wel zeggen!
En jullie kennen
hem ook vrij goed.

Want die kunstenaar... dat ben ik!

Eentijdje geleden moest De Kuip voor enkele dringende herstellingen naar de scheepswerf.

Maar het duurde allemaal veel langer dan gepland...

Omdat ik niet kon varen, liep ik thuis de muren op van verveling.

Met zo'n stunts moet je voorzichtig zijn op jouw leeftijd, kapitein...

Bij wijze van spreken, natuurlijk.

Om me bezig te houden, kocht ik in een opwelling wat schildermateriaal...

Als kind schilderde ik graag, dus wou ik eens kijken of ik het nog kon...

Ik schilder waar ik van hou. En ik hou natuurlijk vooral van de zee.

Blijkbaar vallen mijn kunstwerkjes in de smaak...

Prachtige kleuren!
Een voortreffelijke lijnvoering!

En zo'n briljante compositie!

Met deze tentoonstelling kreeg ik de kans om mijn kleine schilderijtjes aan een breder publiek te laten zien.

Dat is toch geen klein schilderijtje meer, hoor...

Erg mooi, kapitein. Je mag er fier op zijn!

Deze is mijn favoriet.

'Valentijn van Sint-André'? Wat een gekke naam voor een schilderij van een aangespoelde walvis.

Een potvis, Filiberke. Een potvis die Valentijn heet.

Valentijn, zoals de feestdag van de geliefden? Is dat jouw idee van romantiek, kapitein? Een aangespoelde potvis?

Haha! Ik merk dat jullie het verhaal van potvis Valentijn niet kennen...

Het dier spoelde hier in Koksijde aan, op het strand van Sint-André, op 12 februari 1989.

Aha! Vandaar zijn naam!

Klopt! Massa's toeristen trokken toen naar Koksijde om het reusachtige dier te bekijken. Ik was er zelf ook bij.

Iedereen wou die kolos zien!

Potvis Valentijn bleef uiteindelijk vijf dagen liggen op het strand van Sint-André.

En stinken dat hij deed, niet te geloven!

Wat is er dan uiteindelijk met het dier gebeurd?

Hij werd van het strand weggehaald en kreeg een waardig graf, naast de abdijhoeve waar we ons nu bevinden.

Enkele jaren geleden werd hij terug opgegraven, maar ik weet niet wat er toen mee gebeurd is...

Dat kan ik jullie wel vertellen, als je wil.

Mijn naam is professor Pieter Cornillie. Ik sta aan het hoofd van het wetenschappelijk team dat de potvis opgegraven heeft.

Dat moet een heel karwei geweest zijn.

Zeg dat wel! Maar we deden dat natuurlijk niet zomaar.

De resten van het dier werden overgebracht naar de universiteit van Gent, om de beenderen helemaal te reinigen en te laten drogen.

Daarna puzzelden we het skelet terug in elkaar.

Puzzelen, da's altijd leuk. Zeker met zulke grote stukken.

Het skelet van potvis Valentijn zal tentoongesteld worden in het NAVIGO Visserijmuseum, hier in Oostduinkerke.

Het museum werd helemaal verbouwd, zodat er voldoende plaats is voor het 13 meter lange skelet. Binnenkort gaat het weer open.

Als alles goed gaat, tenminste...

Hoeho? Kan er dan nog iets fout lopen?

Ach, waarschijnlijk maak ik me zorgen om niets...

Zegt u maar, misschien kunnen we helpen?

Wacht, ik laat het zien.

Deze brieven werden naar het museum gestuurd.

"Weg met potvis Valentijn!"

33

"Als die potvis in het NAVIGO-museum blijft, zullen er nare dingen gebeuren..."

"Geen potvis in het museum! Of anders..."

We ontvangen al weken dergelijke dreigbrieven. Iemand wil dat potvis skelet niet in het museum.

34

Dat moet toch het werk zijn van een flauwe grappenmaker?

Ja, wie kan er nu kwaad zijn op een skelet?

Nietwaar, kapitein? Wat denkt u?

35

Euh... Daar... daar weet ik allemaal niets van...

Als jullie mij nu willen excuseren, ik moet nog een aantal gasten groeten.

Nu doet hij weer vreemd...

36

Hebt u de politie al op de hoogte gebracht van de dreigbrieven?

Natuurlijk. Zij denken ook aan een flauwe grappenmaker.

Ze hebben beloofd om een oogje in het zeil te houden, maar ze kunnen natuurlijk niet overal tegelijk zijn.

37

Dit weekend vinden immers ook de Garnaalfeesten plaats in Oostduinkerke.

Mmm, garnalen lust ik wel!

Er wordt zelfs een Belgisch kampioenschap garnalpellen georganiseerd.

Het is logisch dat de politie het momenteel erg druk heeft. Misschien kunnen wij wel een handje helpen.

38

Jullie?

Da's een goed idee! Wij overnachten dit weekend in het NAVIGO Visserijmuseum om ervoor te zorgen dat er niets met het skelet gebeurt!

Hmmm...

39

Goed, ik ga akkoord! Op naar het NAVIGO Visserijmuseum! Ik zal tonen waar jullie kunnen slapen.

Al vrees ik wel dat jullie niet allemaal in mijn auto passen...

40

Geen nood, wij nemen onze vliegende ton!

We zien u straks ter plaatse!

Wat een gekke bende...

Oh! We zijn vergeten om afscheid te nemen van de kapitein.

Laten we eerst proberen om dit mysterie op te lossen. Daarna brengen we de kapitein wel opnieuw een bezoekje.

Jommeke! Kijk daar! Snel, daal naar beneden!

Ja, naar boven dalen is natuurlijk...

...moeilijk!?

Wat zie je, Filiberke? Heeft het iets met die dreigbrieven te maken?

Helemaal niet, gewoon een viskraam. Een kilo grijze noordzeegarnaaltjes, alsjeblieft.

Ik wil meedoen aan het Belgisch kampioenschap garnalpellen. Volgens mij ben ik daar goed in... Bedankt!

Hiermee kan ik oefenen terwijl we de wacht houden in het NAVIGO-museum.

NIET VEEL LATER LANDT DE VLIEGENDE TON BIJ HET MUSEUM.

Haast je, Filiberke! De professor is er ondertussen ook al.

Kom, ik geef jullie een korte rondleiding.

In het NAVIGO Visserijmuseum vind je geschiedenis, kunst en de Noordzee-visserij samen onder één dak.

Vannacht kunnen jullie bij de Martha slapen.

Hohoho! Martha? Wie is Martha? Is ze knap?

Dat is de naam van dit vissersschip. Een van de pronkstukken van het museum.

Oh... jammer.

Dat schip lijkt wel het tweelingzusje van De Kuip van Jan Haring...

Maar de grote ster van het vernieuwde NAVIGO-museum bevindt zich in de volgende zaal...

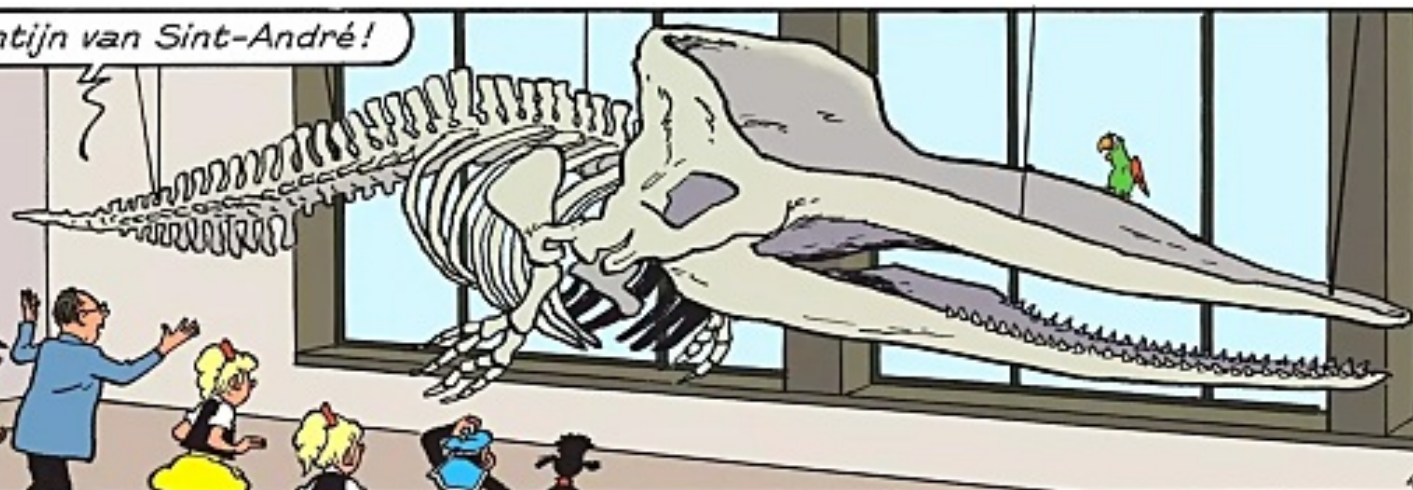

Jongedames en jonheeren, ik stel jullie voor aan...

Wauw...

...Valentijn van Sint-André!

Hij is nog groter dan ik dacht... Prachtig!

En toch wil iemand verhinderen dat we dit unieke skelet aan de wereld tonen...

Geen zorgen, professor. Wij zorgen ervoor dat potvis Valentijn niets overkomt!

Van harte bedankt! Als er iets is, aarzel niet om me te bellen.

Doen we! Tot ziens!

DIE NACHT BLIJFT HET LANGE TIJD RUSTIG.

Kijk goed, Choco. Ik zal het voordoen. Duwen, hop, draaien, hop, trekken...

...en hop! De garnaal is gepeld! Zo simpel is het.

Ik ga even de benen strekken.

Hopelijk blijft het...

Hij volgt het fietspad langs het duinengebied.

Op Pekkie hoef ik niet meer te rekenen. Zijn tong hangt bijna op de grond.

Flip, ouwe jongen, het zal weer van jou afhangen!

Ik hang recht boven die boef! Hij kan me niet meer ontsnappen.

Een stevige duikvlucht en ik kan die baksteengooiende dreigbriefschrijver ontmaskeren...

Stoppen, schurk!

Maar... Kapitein Haring?!

Ben je daar weer, vervelende vogel? Laat me met rust!

Zo vlug is hij niet van mij af!

Ik stop niet vooraleer ik een verklaring krijg, kapitein!

Haha! Die ben ik kwijt!

Verdorie...
Gestopt door een
stopbord...

ONDERTUSSEN IN HET MUSEUM...

In de tuin was er
niemand te zien.

Bij het vissershuisje
hiernaast ook niet.

Flip! Wat is er
gebeurd?

Ik zat die boef op de
hielen, tot ik een zeer
directe ontmoeting had
met een verkeersbord.

Pekkie vond me
en bracht me terug
naar hier.

Heb je die
schurk gezien?

Ik vrees van
wel...

Het was de kapitein!
De dreigbriefschrijver is
kapitein Jan Haring!

Wablief?

DE VOLGENDE OCHTEND

We kunnen natuurlijk moeilijk de volledige Noordzee afzoeken...

De haven van Nieuwpoort lijkt me een goed startpunt.

Daar! Daar ligt De Kuip!

WAT LATER

En kapitein Haring is aan boord!

Ahoi, landratten! Jullie zijn net op tijd, ik heb goed nieuws gekregen...

De Kuip is hersteld! Ik mag terug varen! Kom aan boord!

Nu doet hij weer alsof er niets aan de hand is...

Dat is inderdaad goed nieuws, kapitein. Maar wij komen eigenlijk voor iets helemaal anders...

Waarom stuurt u dreigbrieven naar het NAVIGO-museum?

Wat!?

Ontkennen heeft geen zin. Ik heb je zelf gezien, weet je nog?

Ik heb zelf niets misdaan. Maar ik ken de dader wel...

De briefschrijver is mijn broer, Piet Haring.

Ik wist niet dat u een broer had, kapitein.

Meerdere broers, zelfs... Ik ben de oudste van vier kinderen. Piet, Joris, Korneel en ikzelf. Mijn vader was een visser en mijn moeder bleef thuis om voor ons te zorgen...

Pa vertrok elk jaar aan het einde van de winter richting Usland, waar hij met zijn schip op kabeljauw viste.

Dergelijke tochten konden wekenlang duren. Het was zwaar werk...

Op een dag kregen we slecht nieuws. Tijdens de terugtocht vanuit Usland was het vissersschip van pa gezonken in de Noordzee.

Piet, mijn jongste broer, vertelde iedereen dat het schip was aangevallen door een reusachtige potvis.

Een verzinsel van een klein kind om het verlies van zijn vader te kunnen verklaren...

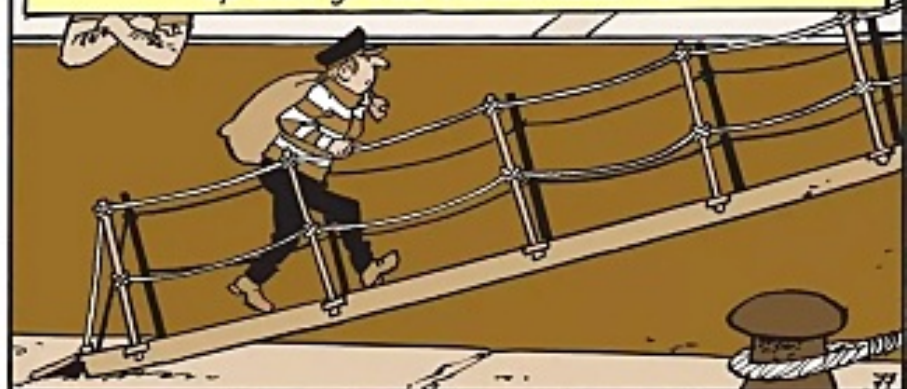

Dus dat klopte niet?

Natuurlijk niet. Maar we kregen het idee niet uit zijn hoofd gepraat.

Om moeder financieel te kunnen bijstaan, nam ik als 16-jarige scheepsjongen dienst op een grote oceaanstomer.

Door de lange zeereizen verwaterde het contact met mijn broers. Piet bleef al die jaren geobsedeerd door potvissen.

Gisteren bezocht hij mijn tentoonstelling. Ik dacht dat hij me wou feliciteren, maar hij kon enkel praten over potvis Valentijn.

Hij vond het een schande dat het hier in een museum zal bewonderd worden, en liep kwaad weg.

Dus het was jouw broer die we bij het kunstencentrum zagen?

Ja, hij is enkele jaren jonger maar we lijken als twee druppels zee-water op elkaar.

Toen die professor over dreigbrieven begon, wist ik meteen dat Piet de dader was.

We moeten hem tegenhouden, voor hij te ver gaat.

Ik weet het...

Maar ik wil nog één keer proberen om met hem te praten.

Ik weet zeker dat ik hem op andere gedachten kan brengen.

Aha! Volgens mij heeft Jommeke een plan.

Absoluut! Morgen breng ik je Piet Haring op een presenteerblaadje, kapitein!

DE VOLGENDE DAG

Ze moeten niet klagen dat ik hen niet gewaarschuwd heb!

Als ik klaar ben met dat skelet, blijft er enkel stof over! Potvisstof!

Deze sloophamer zal de klus wel klaren!

Nog enkel even afrekenen...

Heb je het nieuws al gehoord deze ochtend?

Blijkbaar krijgt het NAVIGO-museum dreigbrieven toegestuurd!

Och! Wie doet nu zoiets?

Dat weten ze niet. Voor alle zekerheid brengen ze potvis Valentijn naar een geheime locatie over.

Wablief? Wáár brengen ze hem naartoe?

Dat weet ik toch niet, meneer. Daarom is het een geheime locatie...

Volgens de krant heeft de beroemde professor Gobelijn het skelet verkleind tot de grootte van een schoendoos.

Zo kunnen ze Valentijn veilig opbergen tot aan de heropening van het museum...

Meneer? Wilt u die hamer nog kopen? Meneer?

Wuk een roaren... (*)

(*) "Wat een rare kwast..."

Maar dat zal niet waar zijn!

Niemand neemt me mijn wraak af! Ik moet en zal die potvis vernietigen!

In het NAVIGO-museum vind ik wel een aanknopingspunt om die geheime bergplaats op te sporen.

Daar is hij! Snel Jommeke verwittigen!

Hij komt eraan, jongens!

De show kan beginnen!

Laten we eerst en vooral dit doosje veilig opbergen.

Wij blijven hier. We willen eens snuisteren in het depot van het NAVIGO-museum.

Waarom?

Och, zomaar een ideeetje. We zien wel of het iets oplevert.

Tot binnenkort, meisjes!

Die wittekop had een kistje vast. Dat moet het verkleinde skelet zijn!

Ik volg hen en op het gepaste moment pak ik dat kistje af!

Maken we nog een tussenstop om garnaaltjes te kopen?

Daar hebben we toch geen tijd voor, Filiberke.

Maar hoe moet ik dan oefenen voor het kampioenschap?

Goed nieuws. Het aas werkt en de vis heeft gebeten!

Pardon?

Zucht. Ik bedoel dat Piet Haring achter ons aan rijdt.

Zeg dat dan...

Veel succes!

Dat komt helemaal goed, professor.

Ik hoop het. Anders valt de heropening van het NAVIGO-museum volledig in het water...

Absoluut. En daar ga ik voor zorgen...

Op zich geen slecht idee van hem om dat skelet op zee te verbergen.

Maar ze beseffen niet hoe vastberaden ik kan zijn!

Hiermee heb ik hen in een mum van tijd ingehaald.

Aha! Die harpoen kan ik ook gebruiken!

Ik wil hun blikken wel eens zien als ik plots op het dek sta.

Maar...

Probeer me niet te achtervolgen!

Het is gelukt! Het skelet van potvis Valentijn zal nooit in het NAVIGO-museum te zien zijn!

Ik heb misschien wat overdreven door die jongens met een harpoen te bedreigen...

Maar ik zou natuurlijk nooit echt geschoten hebben.

Hahaha, ik weet niet eens hoe zo'n ding werkt. Oeps.

TSJAK!

Potverdikke! Dat was niet de bedoeling.

Wat nu geblazen?!

Gelukkig ben ik niet meer ver van de kust.

Wat... wat voel ik hier?

WHAOOEW

Günther, volgens mij hebben we beet.

Da moet de grotstn geirnoar zien daw'ooit gevangn en... (*)

Grmb! Wat heb ik toch een hekel aan de zee...

(*) "Dat moet de grootste garnaal zijn die we ooit gevangen hebben..."

Daar! Hij zat vast in de netten van de garnaalvissers.

Aha! Misschien kan ik van hen wat tips krijgen om sneller garnalen te pellen!

Geen tijd, Filiberke. We mogen Piet Haring niet kwijt geraken...

Grrr... Kunnen die lastposten me niet gewoon met rust laten?

Tussen de toeristen kan ik hen wel kwijtspelen...

Maar... nee! Dat kan niet!

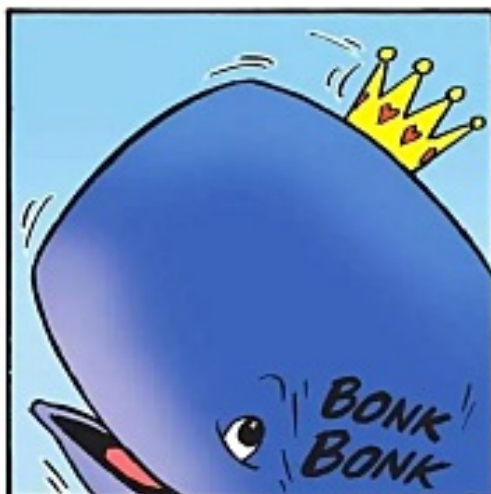
De broer van Jan Haring probeert een reuzenbeeld van de potvis omver te duwen. Ik denk dat het al behoorlijk uit de hand loopt.

Dat beeld... moet kapot!

Pas op! De kroon wankelt!

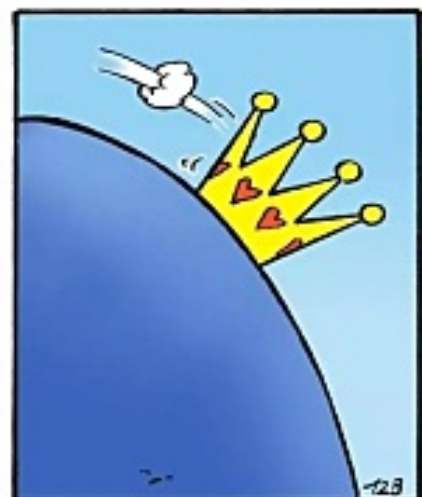
Hahaha! Het lukt, ik voel het!

Oh nee!

PAS OP, MEISJE! PAS OP!

PAS OP!

De nacht van de schipbreuk woedde er een hevige storm op de Noordzee. De kans is groot dat het schip daarvoor gezonken is...

Dat betekent nog niet dat...

Wacht, er is nog meer.

Dankzij het onderzoek van professor Cornillie weten we dat potvis Valentijn nog niet eens geboren was toen het schip verging.

Dus die potvis heeft er niets mee te maken?

Dat klopt. Door een analyse van de tanden konden we inschatten hoe oud Valentijn ongeveer was toen hij stierf.

Het is onmogelijk dat hij het schip van jouw vader heeft laten zinken...

Verdorie... Ben ik daarvoor al die jaren zo kwaad geweest op dat beest?

Ik heb zoveel domme dingen gedaan en...

Oh nee! De potvis! Het kistje!

Ik gooide het weg toen ik van de praalwagen sprong.

Het skelet zal nu wel zwaar beschadigd zijn...

Ik hoop dat hij niet te hard gestraft wordt...

Volgens mij heeft hij echt wel spijt.

De commissaris is een vriend van mij. Ik zal meegaan om zijn zaak te bepleiten.

Goed idee. We gaan allemaal mee!

Jommeke? Vind je het oké als ik hier nog even blijf?

Het Belgisch kampioenschap garnaalpellen gaat zo meteen van start.

Natuurlijk, Filiberke. Veel succes!

Wij gaan met Filiberke mee om te supporteren!

Laten we straks weer afspreken in het NAVIGO-museum!

Ben je er klaar voor, Filiberke?

Absoluut. Ik voel me in topvorm!

Gelukkig heb je de commissaris kunnen overtuigen om Piet een milde straf te geven.

Een toepasselijke straf ook, want hij moet helpen om het NAVIGO-museum tijdig af te werken voor de heropening.

Dat aanvaard ik met plezier. Ik heb veel goed te maken.

Bovendien kan ik op die manier wat meer tijd doorbrengen met mijn broer.

Als dank voor uw hulp wil ik het museum graag mijn schilderij van potvis Valentijn schenken.

Wat leuk! Daarvoor is er hier zeker een mooi plekje!

Binnenkort stromen de toeristen binnen om potvis Valentijn te bewonderen!

BWAM!

Dat leek wel een deur die keihard werd dichtgeslagen.

Misschien zijn die toeristen er al?

Filiberke?
Was jij dat?

Wat scheelt
er?

Ik vermoed dat onze
vriend het Belgisch kam-
pioenschap garnaaipellen
niet gewonnen heeft.

Daar moet
je toch niet
kwaad voor
zijn, Filiberke.

De winnaar is waarschijnlijk
iemand die al jarenlang traint.

(Kijk daar eens...)

Hoera! Choco is de nieuwe Belgisch
kampioen garnaaipellen.

Daarna heeft hij wel alle
garnaaltjes zelf opgegeten.

En we hebben we nog een
verrassing... Komen jullie mee?

Iedereen aan boord!
Ik neem het stuur!

Wij volgen jullie in de
auto van de professor.

We vliegen naar het huisje
Nys-Vermoote, hier vlakbij.

JEF MYS

JOMMEKE

Kapitein Haring nodigt zijn vrienden uit in Koksijde voor een verrassing. Jommeke & co zijn reuzebenieuwd, maar wanneer ze daar aankomen lijkt de kapitein wel boos op hen! Wat is er aan de hand? Even later lijkt hij alles weer vergeten en vertelt hij het verhaal van potvis Valentijn die jaren geleden aanspoelde in Koksijde. Toevallig hoort professor Cornillie het verhaal en hij vertelt onze vrienden dat hij in opdracht van het NAVIGO Visserijmuseum werkt aan de tentoonstelling van het machtige potvisskelet. Maar sinds kort krijgt het museum dreigbrieven. Zolang het potvisskelet er hangt, mag het museum niet heropenen... of het zal hen berouwen! Een hele kluit voor Jommeke!

HEB JE DEZE AL
GELEZEN?

Aan de binnenzijde van deze cover vind je een overzicht van alle avonturen van Jommeke.

STANDAARD UITGEVERIJ

